

मिथ्यासा

चातुर्वर्ण्यवधे सास्त्रोक्तभाष्योक्तुपातकत्वाभा-
वात्तस्य प्रायश्चित्तमाह याज्ञवल्क्यः ।

“वर्जिता हि वधो यत्र तत्र सास्त्रोक्तं वदेत् ।
तत्पावनाय निर्वाप्यचरुः सारस्वतो हिजेः ॥”
श्रूते तु विष्णुः । तत्पावनाय कुशाखीभिर्हिजो-
रुषिं जुहुयात् । श्रूतेकोहिदं गोदशकस्य
यासं विदधान् । विषयविशेषेऽपवादमाह
हारीतः । सोमविक्रयकन्याविवाहभयभैरुन-
वालकसंज्ञपनं गीत्राक्षरहितं च कुर्वन् मिथ्या
न लिप्यत इति । तथा च यमः ।

“न नमैयुक्तं वचनं दिनस्ति
न खैरवाक्यं न च मैदुनार्थं ।

प्रागाख्ये सर्वधनापहारे
पचावृताभ्याहुरपातकाणि ॥”

इति प्रायश्चित्तविवेकः ॥

मिथ्याचारः, चि, (मिथ्या आचारीत्येव ।)
कपटाचारः । दाम्भिक इत्यर्थः । इति वल्य-
माणश्लोकटीकायां श्रीधरस्वामी । यथा,—
“कर्मैन्द्रियाणि संयम्य य आस्ते मनसा सरन् ।
इन्द्रियार्थान् विमृष्टात्मा मिथ्याचारः च
उच्यते ॥”

इति श्रीभगवद्गीतायां ३ अध्यायः ॥

मिथ्यादृष्टिः, स्त्री, (मिथ्या न सा दृष्टिचेति ।)
कर्मफलपवादादकज्ञानम् । तत्पर्यायः । नास्ति-
कता २ । इत्यमरभरती । १ । ५ । ४ । असत्य-
दर्शनच ।

मिथ्याध्ववसितिः, स्त्री, (मिथ्या असत्या च सा
अध्ववसितिचेति ।) मिथ्याध्ववसायः । अस-
त्वोत्साहः । इति कैचित् ।

मिथ्यानिरसनं, स्त्री, (मिथ्या असत्यं निरस्यते
अनेन । निर + असु + करणे ल्युट् ।) ग्रपथः ।
इत्यमरटीकायां भरतः ॥

मिथ्याभियोगः, पुं, (मिथ्या असत्यमभियोगः ।)
मिथ्यावादः । श्रुतं मे धारयसीत्यादि मिथ्यो-
क्तावनम् । तत्पर्यायः । आभ्याख्यानम् २ ।
इत्यमरभरती ॥

मिथ्याभिर्श्वसनं, स्त्री, (मिथ्या असत्यस्य अभिर्श्वसनं
कथनम् ।) स्वयंस्तेयं तथा छतमित्यादि मिथ्या-
दूषणं वाच्यम् । तत्पर्यायः । अभिश्रापः २ ।
इत्यमरभरती ॥

मिथ्याभिश्रापः, पुं, (मिथ्या अभिश्रापः ।)
मिथ्यापवादः । यथा, भोजराजः ।

“युक्तपक्षे चतुर्ष्वानु विंशे चन्द्रस्य दर्शनम् ।
मिथ्याभिश्रापं कुर्वते न पश्येत्तत्र तं ततः ॥”

इति तिथ्यादितत्वम् ॥

मिथ्यामतिः, स्त्री, (मिथ्या चाधौ मतिचेति ।)
भ्रान्तिः । इत्यमरः । १ । ५ । ४ । असत्य-
बुद्धिश्च ।

मिथ्यासाची, [न] चि, (मिथ्याभाषो साची-
वाचाह इत्या चेति ।) कूटसाची । तस्य ज्ञान-
प्रकारमाह याज्ञवल्क्यः ।

“उक्तेऽपि साचिभिः सास्त्रेयदस्ये गुणवचनमाः ।

मिन्मिनः

दिगुणा वायया ब्रूयुः कूटाः स्युः पूर्व-
साचिभ्यः ॥”

मिथ्यासास्यकथने दीयमाह याज्ञवल्क्यः ।
“ये पातककर्ता लोका महापातकिनां तथा ।
अभिदानाच्च ये लोका ये च स्त्रीवालचाति-
नाम् ॥

एतान् सर्वानवाप्नोति यः सास्यमश्रुतं वदेत् ।
सुहृतं यत्पथा किञ्चित् जन्मान्तरश्रुतेः क्षतम् ।
तत् सर्वं तस्य जानीहि यं पराजयसे नृवा ॥”
इति मिताचरा ॥

मिथ्योत्तरं, स्त्री, (मिथ्या असत्यमुत्तरं ।) चतुर्धो-
त्तरान्तर्गतोत्तरविशेषः । तस्य लक्षणम् ।

“अभियुक्तोऽभियोगस्य यदि कुर्यादपह्नवम् ।
मिथ्या तप्तु विजानीयादुत्तरं यवः पारतः ॥”
इति नारदः ॥

तच्चतुर्विधम् । मिथ्यैतत् १ अहं नाभिजानामि
२ मम तत्र न सन्निधिः ३ तत्कावेऽहमजातः
४ । यथा, यासनादरौ ।
“मिथ्यैतन्नाभिजानामि जम तत्र न सन्निधिः ।
अजातचासि तत्कावे इति मिथ्या चतु-
र्विधम् ॥”
इति व्यवहारतत्त्वम् ॥

मिद् इ क झिहि । इति कविकल्पदमः । (पुरा-
पर०-अक०-सेट् ।) इ क मिन्दयति वर्तिका
तेजेन । इति दुर्गादासः ॥

मिद् इर् य आ झिहि । इति कविकल्पदमः ।
(दिवा०-पर०-अक०-सेट् ।) इर् अमिदत्
अमेदीत् । य इति ज्ञायामश्रीलोऽसौ मजा-
कायो न मेदतीति हलायुधः । आ मेदितं
मिमं तेन । इति दुर्गादासः ॥

मिद् ऋ ष आ झिहि । इति कविकल्पदमः ।
(दिवा०-पर०-अक०-सेट् ।) इर् अमिदत्
अमेदीत् । य इति ज्ञायामश्रीलोऽसौ मजा-
कायो न मेदतीति हलायुधः । आ मेदितं
मिमं तेन । इति दुर्गादासः ॥

मिद् ऋ ष आ झिहि । इति कविकल्पदमः ।
(भा०-उभ०-सक०-सेट् ।) ऋ अमिदत् ।
न मेदति मेदते शास्त्रार्थं शिष्यो धारयती-
त्यर्थः । मिमिदुः मिमेदुः । इति दुर्गा-
दासः ॥

मिद्, ल आ णि ड झिहि । इति कविकल्पदमः ।
(भा०-आत्म०-सक०-सेट् ।) ल अमिदत् ।
णि मिमोऽस्ति । ड मेदते । इति दुर्गादासः ॥

मिद्, क झिहि । इति कविकल्पदमः । (पुरा-
पर०-अक०-सेट् ।) क मेदयति वर्तिका तेजेन ।
इति दुर्गादासः ॥

मिन्मिनः, चि, साडुनासिकवाग्विशिष्टः । खोना
इति भाषा । तस्य निदानं यथा,—
“आह्वय वायुः सकपो धमनीः शब्दादिनीः ।
नरान् करोत्यक्रियकान् ऋकामिन्मिनगज्जान् ॥”
इति माधवकरः ॥

अक्रियकान् इत्यवचनानिति च पाठः ।
अवचनान् अचेवदूर्ध्वं नन् । तेन ईवदचनान् ।
स एव वायुः प्रवलयति तदा ऋकान् अवचनान् ।
मिन्मिनान् साडुनासिकान् । गज्जान् सुप्रपद-
वज्जनाभिधायिनः करोतीत्यन्वयः । एषां
समानकारणत्वेऽपि दुष्टेऽवस्थादिना अहृष्ट-

मिश्रं

वशाद्वा भेदो बोद्धव्यः ॥ अथ तेषां चिकित्सा ।
“प्रस्यं हृतस्य पलिकैः शिशुवृषालवृणघातकौ-
लोभिः ।

आजे पयसि विपकं सिद्धं सारस्वतं नाम्ना ।
विधिवदपयुज्यमानं जडगजदम्बकतां खणात्
जित्वा ।

स्युतिमतिमेधाप्रतिभाः कुर्यात् संस्यरवाग-
भवति ।
सारस्वतं हृतम् ।

“सहरिद्रा वचा कुष्ठं पिपली विम्बभेषजम् ।
अजाजी चानमोदा च यदीमधुकैस्त्ववम् ॥
एतानि समभागानि स्युज्यचूर्णानि कारयेत् ।
तच्चूर्णं सपिपालोच्य प्रत्यहं भक्षयेत्तरः ॥
एकविंशतिरात्रेण भवेत्स्युतिधरो नरः ।
मेघदुन्दुभिर्निर्घोषो मत्तकोक्तिनखनः ॥”

इति भावप्रकाशस्य द्वितीये भागे मध्यखण्डे
वातव्याधधिकारे ॥

मिश्र, श्र ष झिधि । इति कविकल्पदमः । (तुदा०-
उभ०-अक०-सेट् ।) झिधि सम्बन्धीभावे । श्र ष
मिलति मिलते कता इत्येव । अयं कूटादि-
रिति कुलचन्द्रः । तेन खानिलयमिलनेन
गरलमिव कलयति मलयसमीरम् । इति जय-
देवः । मिलन्मिन् ।

“महापातकिनः पञ्च मिलितयं न तैः सह ॥”
इति दुर्गादासः ॥

मिलितः, चि, मिलधातोः कर्त्तरि क्तप्रत्ययेन
निष्पन्नः । झिष्टः । सम्बन्धविशिष्टः । युक्तः ।
(यथा, देवीभागवते । १ । ११ । ८० ।

“पुनर्विवादः सज्जातो मिलिता देवदानवाः ।
युद्धार्थमागतस्तौर्वा समाजः समजायत ॥”

मिष, इ सेके । इति कविकल्पदमः । (भा०-
पर०-सक०-सेट् ।) इ मिम्यति । इति दुर्गा-
दासः ॥

मिश्र, धनौ । कोपे । इति कविकल्पदमः । (भा०-
पर०-अक०-सेट् ।) मेश्रति । इति दुर्गादासः ॥

मिश्रिः, स्त्री, (मिश्र + इत् ।) मधुरिका । श्रत-
पुष्या । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ जटामांषी ।
इति शब्दरत्नावली ॥

मिश्री, स्त्री, (मिश्रि + क्तकारादिति पक्षे
डीष् ।) जटामांषी । इति शब्दरत्नावली ।
मधुरिका । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

मिश्र, तु क युत्वाम् । इति कविकल्पदमः ।
(पुरा०-पर०-सक०-सेट् ।) ताक्षकमधोरथम् ।
इत्यमर इति चर्कदेशनायाम् । युतिः संयो-
जनम् । मिश्रयति मिश्रापयति हृतेनामं
बोकः । इति दुर्गादासः ॥

मिश्रं, स्त्री, (मिश्र + बाहुलकात् रक् ।) चायस्य-
रक्षणकम् । इति राजनिर्घण्टः । मिश्रितम् ।
यथा,—

“केचिदाहुः कचिद्देशे यावत्तु दिननाडिकाः ।
तावदेव त्वनध्यायो न तन्मिश्रं दिनान्तरे ॥”
इति तिथ्यादितत्वम् ॥